

Árnyak

*Halottaink visszajárnak. Fenyőkoszorúval
és gyertyagyújtással illik adózni nekik.
Lobognak a lángok: ópapa, ómama,
kérünk titeket, zablázzátok meg a tehenet,
nyergeljétek meg a bikát, és hörpintsetek velünk
pálinkát, ebben a fényben.*

*Számon kéritek: műveitekkel s életetekkel
mit cselekedtünk? Mért omlanak le a sáncok?
Kik dőzsölnek a hegyeken trónoló palotákban?
Ki követel vért, érdekből, a béke korában,
hogy testvért öljön a testvér?
S túl sok-e az éhes gyermeki száj?*

*Halottainktól nincs áldás. Pillantásuk, akár a kő.
Rozsdáll a fenyő, kihunynak a gyertyák,
hamvad a tűz. Ópapa, ómama,
kérünk titeket: zablázzátok meg a bikát,
nyergeljétek meg a tehenet,
s könnyörüljétek rajtunk, ebben a fényben.*

*Szavatok, mint az ítélet: ó, gyermekeink, unokáink,
látjátok, milyen lomha-kövérek vagytok,
s asszonyaitoknak milyen verejtékeztető a dolog?
Hová lett az irgalmas testvériség és nővériség?
Rójátok le hiteteket és bizalmunkat
távoli szép idegen föld hitelezőinek:
gyógyítsátok ki az elmeszesedett ereket,
és kegyelmezzetek a távozóknak: nekünk.*